

Adresse:
Jernbane-gade 19,
7200 Grindsted
Telefon: 79124500
redaktion.grindsted@jv.dk
Lokalredaktør:
Andreas Bjerre, 7211 4352

Journalister:
Annette Bruun Jarl, 7211 4356
Alex Hermann, 7841 4845
Jan Kronvold, 7524 7947
Lise Nørgaard, 7211 4351

Redaktionsassistent:
Bente Dam Kristensen, 7211 4350
Ekspedition: Mandag-fredag 9-15
Abonnement: Tlf.70208024 mandag-
fredag 7-17, lørdag-søndag 9-11.
Udebliver avis, ring inden kl. 10.

Den endelige afsked med Glenn: - Herregud, bare en hund ...

Julen er både glæden og eftertankens højtide. For Louis Bülow flyver tankerne tilbage til den sidste jul med familiens elskede hund - Glenn.

HISTORIE

Louis Bülow
forfatter og historiker, Aarhus
redaktion.grindsted@jv.dk

HEJNSVIG: For mange er juleaften glædens og eftertankens højtide, der åbner magiske porte til fællesskab, nærvær og tryghed - og den store huskeaften, fyldt med glade erindringer. Vi husker, hvordan det var sidste år, årene før. Vi tænker på vore kære, familie og venner, og tankerne søger tilbage til dem, vi savner, dem, der ikke er mere.

I skæret af julehøjtiden bærer skønne minder mig tilbage til dengang, verden endnu ikke var gået helt af lave. Tilbage til nostalgi, stokrosromantik og gamle dage med traditioner mejslet i granit.

Det skal blive en ganske særlig juleaften i mit barndomshjem i Hejnsvig. Den juleaften drysser blide snefnug gavmildt ned over lillebyens gader og stræder og indhyller alt i

et hvidt slør med nyfalden julesne.

Med sin dybe kalden kimer den gamle landsbykirkes klokker ind til årets juleguds-tjeneste, hvor sognebørnene atter skal opleve de elskede julesange hånd i hånd med julens fortællinger. Kirken er fyldt til sidste plads, og i et brus af salmesang, dæmpet orgelspil og levende lys forkyndes julens budskab om fred, godhed og kærlighed.

En fortættet stemning af julehygge har sænket sig over de lune stuer i Bredgade, hvor vi oplever glæden ved at være sammen. Fra mors køkken breder sig en liflig duft af bagværk og bjerge af julesul med stegt juleand, æbler, svesker, rødkål og brune kartofler.

Jeg mindes endnu Glenns mørkebrune hundøjne, der tindrer af glæde og forventning, mens han med spidse ører ivrigt følger med i det hele. Fra tid til anden gør han sig lækker, stikker snuden ind under min arm og slikker sig om munden. Alt imens han skæver hen til en stor pakke med kød-

Hunden Glenn i hjemmet i Hejnsvig. Privatfoto

ben lagt under juletræet. Det bliver en lang og glad juleaften i Hejnsvig - den sidste juleaften med vor elskede Glenn ...

En stille decemberdag

Et vemodigt erindringsbillede fra en stille decemberdag bare et år senere i barndomshjemmet i Hejnsvig trænger sig på. Stilheden flænges af en ubarmhjertig ringen på yderdøren - tiden er kommet til den endelige afsked med Glenn. Længe og tappert holdt han ved, men nu er der kun tilbage den sidste rejse til dyrlægen i Grindsted.

Med armene om min trofaste ven sidder jeg på stuegulvet og lader følelserne få frit løb. Tanker og minder søger tilbage til de mange år, Glenn betingelsesløst øste af sin hengivenhed og livsglæde. Tilbage til glade timer og mindeværdige stunder, fyldt med kærlighed uden forbehold.

I denne stund klemmer jeg ham ind til mig og hvisker et vemodigt farvel. Selv nu logrer han med sin lange hale og slikker kærligt salte tårer af mine kinder, mens han mærket på liv og sjæl gisper efter vejret. For tid og evighed skal jeg gemme denne hans øjnes sidste kærlighedserklæring i mit hjerte, da jeg byder ham det sidste farvel - trofaste ind i døden ...

Med digterpræsten fra Vedersø Kaj Munks ord: "Ingen holder jeg af på den Måde, som jeg holder af dig. Så indtrængende trohjertigt lægger du din Pote på min Arm, så smukke i deres Trang til Kærlighed kigger dine Øjne ind i mine."

Dyb taknemmelighed

Da bilen startes for at køre til dyrlægen i Grindsted, sænker en stemning af vemod og triste tanker sig over mit barndomshjem. Men også en dyb taknemmelighed over alt det, Glenn har givet.

- Herregud, bare en hund, vil nogen sige ... Måske bedre end nogen anden herhjemme har netop Kaj Munk evnet at tolke kærligheden mellem mennesket og dets bedste ven hunden. Med få men stærke linjer giver Kaj Munk bare en hund-bemærkning svar på tiltale:

"Bare en Hund", er der Mennesker, der siger. Er det "bare", at et andet Liv har sluttet sig til mit, at en Hale klapper i Gulvet af Glæde ved at høre min Stemme, at en Snude fortroligt stikker sig ind i min Haand, at to Øjne råber mig Verdener af Tillid og Hengivenhed? ... Jeg skammer mig ikke over de Taarer, der bryder paa, naar jeg siger Farvel til min

Hund."

Og Kaj Munk fortsætter: "Aldrig mere skal din muntre Hale slaa Tappenstreg paa Radiatoren, naar vi henne ved Bordet nævner dit Navn, aldrig mere skal du hoppe op ad mig og bide i mine Fingre, naar jeg kommer hjem fra en Rejse, eller blot naar jeg tager Gummistøvlerne paa ..."

Også forfatteren Lise Nørgaard, der hele sit liv har været en stor hundeven, har taget ordene - bare en hund under kærlig behandling i sin TV-serie Matador. I en hjertegribende scene har den tyske digter Herbert komponeret et digt til Vicky, som han læser højt for hende i grisehandler Larsen og Kattrines køkken:

"Wäre ich nur ein Hund mit Schnauze auch vier Beinen, dann wollten auch für mich die hübschen Frauen weinen und küsse meinen Mund. Ach, ich bin nur Mensch - kein Hund!"

Lise Nørgaard fortæller i en samtalebog med Cecilie Frøkjær, at hendes liv ændrede sig, da hun selv mistede sin hund: "Jeg havde ikke længere en hund ved siden af mig, når jeg sov. Jeg faldt i et sort hul, sov ikke om natten, spiste ikke, havde det bare rigtig, rigtig skidt ... For nu var jeg alene ..."

Et elsket familiemedlem

I Hejnsvig huserede Glenn som et elsket familiemedlem igennem godt et årti, også i de svære år, hvor glæden i vort hjem forsvandt. Som forstod han, at noget var galt, veg han aldrig fra vor side. Han fulgte os som en skygge, gjorde alt for at trøste, og med hundens trofaste tålmodighed fandt han ind, hvor mennesker ikke kunne nå.

Hadde han været alene bare kortvarigt, ville hans gensynsglæde ingen ende tage. Al hans uro, sorg og savn forvandlede sig på et splitsekund til ren og uforfalsket fryd, når han dansede rundt om os i stuen. Mens halen logrede af glæde, snurrede han rundt om sig selv og nappede os ganske blidt i hænderne og slikkede os i ansigtet.

Tilbage står her mange år senere mindet om Glenn, som vi fulgtes med i op- og nedture og igennem tykt og tyndt i alle de år i Hejnsvig. Ord rækker ikke for mennesker, der har prøvet at have en hund, at elske en hund - og at miste en hund. Sorgen og savnet var næsten ubærligt. Han var et fuldgyl-digt og kært medlem af familien, en sjæle-ven, loyal, trofast, hengiven - ikke bare en hund ...

**KLOGE
FREDAGE**
THOMAS BLACHMAN
IDIOT ELLER GENI?

Ifølge Thomas Blachman er han begge dele på samme tid, men dem selv når han kommer til Billund og opfordrer ungdommen til at rejse sig op som en kreativ masse og lade nye ideer skabe verdens bedste samfund.

Thomas Blachman er en mand af mange ord. Men hvor kommer alle de ord fra? Virkeligheden er, at han er ordblind - og selv mener han, at det rent faktisk er en gave til hans kreativitet. Men hvorfor er titlen på hans seneste pamflet så ikke "Længe leve den kreative masse: Beføjelser til ungdommen", når nu han synes, at stavefejll kan være inspirerende? Og hvorfor råder han til, at man "taler før man tænker", når han selv virker så eftertænksom? Lær Thomas Blachman at kende fra en ny side og endnu vigtigere; Grib chancen for at lære dig selv bedre at kende, igennem hans fem beføjelser til at udforske dit indre iderige.

Billund er jo Børnenes Hovedstad og vi har brug for kreative, skabende verdensborgere til at forme og udvikle vores by. Så hvorfor ikke lade sig inspirere af Thomas Blachmans opfordring?

Alle er velkomne til at forsøge at afbryde talestrømmen fra Thomas Blachman med nysgerrige spørgsmål - og hjælpemidler er tilladt. Ses vi?

**FREDAG D. 12.
JANUAR 2018**
Kl. 15 - 16
GRATIS

TILMELDING PÅ
BOERNESHØVEDSTAD.DK/AKTIVITETER
FOR ALLE UNGE I BILLUND KOMMUNE